

Med finanslovsforslaget forsøger regeringen at tegne et billede af en regering, der kan udtrykke handlekraft, men blot et hastigt blik gennem finansloven afslører, hvor snæversynet regeringen reelt er i sit udspil.

Nedskæringerne på miljø- og ulandsbistanden viser, at de bestemmende kræfter i regeringen slet ikke har forstået alvoren i verdens fattigdomsproblemer, og nedskæringerne vil givetvis reelt blive endnu større, end de umiddelbart synes.

Af finansloven fremgår det, at der etableres en ny pulje på 1,1 mia. kr. af Mifresta-rammen, som flyttes over til en udisponeret pulje. Regeringen har endnu ingen planer for brugen af disse midler, tværtimod ligger det helt fast, at det for flere af de igangværende projekter gælder, at de enkelte ministerier har fået besked på, at de skal afvikles. Og da finansministeren jo har tilkendegivet, at han agter at stryge uforbrugte midler ned i kassen, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, hvad der kan ske med en stor del af de midler, som ligger i den udisponerede fond, når vi når årets udgang.

Regeringens argument om, at pengene skal bruges til sygehuse, holder heller ikke. I dag er det også blevet afsløret, at regeringen kun sætter et engangsbeløb af til sygehuse, mens ulandsbistanden beskæres år for år. Så det reelle er, at det er de allerfattigste i verden, der skal bidrage til at finansiere et skattestop og erhvervsskattelettelser for nogle af verdens rigeste mennesker.

Så man kan konstatere, at finanslovsudspillet i virkeligheden er snæversynet, og det er en ret præcis beskrivelse af finanslovsudspillet. Man kunne måske endda bruge udtrykket »en stat uden fremtid« med henvisning til de manglende investeringer, med henvisning til de manglende midler afsat til vedligeholdelse, manglende midler afsat til uddannelse, til forskning, til miljø, til arbejdsmiljø osv.

Det fremgår klart af finansloven, og det er også fremgået af dagens debat, at miljøet og økologien får et gok. Der bliver ikke sat penge af til naturgenopretning, og økologisiden bliver beskåret med 61 mio. kr.

Uddannelserne, forskningen, det, som skulle være Danmarks fremtid, får også et gok. Det er blevet sagt flere gange her i dag, men jeg synes faktisk, at det måske betyder lidt mere, når den slags udtalelser også kommer fra erhvervslivet selv, fra Dansk Handel & Service, fra Dansk Industri: at alle, som arbejder specielt med den del

af erhvervene, som er fremadrettede, er yderst betænkelige ved de nedskæringer, der finder sted.

Omkring hele integrationsdelen og omkring arbejdsmarkedet foretages der heller ikke nogen særlig indsats i finanslovsudspillet, på trods af at Bonnerupudvalget jo klart har tilkendegivet, hvad der er behov for, og har sagt, at der er behov for en markant øget indsats omkring arbejdsmarkedet og integration, fordi det er her, de virkelige problemer er, eller sagt mere korrekt: Det er her, den store udfordring er. For vi ved jo godt, at vi i løbet af de kommende år kommer til at mangle omkring 60.000-80.000 mennesker i arbejdsstyrken, og de skal findes. Samtidig ved vi også, at vi stadig har en meget stor arbejdsløshed, og derfor er opgaven at få den del af arbejdsstyrken, som er sat uden for aktiv tjeneste, ind på arbejdsmarkedet. Det kræver en stor indsats, og her er udfordringen bl.a. at gøre en indsats omkring hele integrationsdelen.

Man kan sige det på den måde, at der er tre forudsætninger, der skal lykkes for at få udvidet arbejdsstyrken:

Den ene er en reel integration af nydanskerne på arbejdsmarkedet.

Den anden er et opgør med aldersdiskriminationen, som finder sted, altså at folk, når de bare kommer over de her 45-50 år, skubbes ud af arbejdsmarkedet, eller at de, når de er blevet skubbet ud, har vanskeligt ved at komme tilbage igen. Det skal der gøres noget ved.

Kl. 17.15

Den tredje er hele arbejdsmiljøindsatsen, som det er helt afgørende at få styrket, alene af den grund, at 60.000 personer sendes ud af arbejdsmarkedet som følge af arbejdsskader, nedslidning og sygdom. Det taler sit tydelige sprog. Så det er her, der virkelig skal sættes ind for at løse fremtidens problemer.

Råd, nævn og puljer har også været en del fremme i debatten. Spørgsmålet er: Hvad gør vi her? Vi vil meget gerne medvirke til at gennemgå alle råd, nævn, puljer, fonde og tilskud, som ligger i alle ministerierne.

Vi har også rejst spørgsmålet over for finansministeren, både om en uddybning omkring de puljer og fonde, som ligger i regeringens forslag, og også om alle dem, der ikke er nævnt, for at få dem inddraget i debatten, sådan at vi kan gennemgå det hele med en tættekam, for det er ret afgørende at vide, om det bare er noget admini-